

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۵ اکتوبر ۲۰۲۲

"مسعود" و "محب" دو مهره استخباراتی!

جمعه - ۲۲ میزان ۱۴۰۱ - کابل: تعدادی از رسانه ها با استناد به صفحه تویتر "حمد الله محب" گزارش دادند که نامبرده امروز با "احمد مسعود" در قبال همکاری های متقابل برای احیای جمهوریت ساقط شده و حفظ دستاورد های آن و مبارزه مشترک علیه طالب صحبت هائی داشتند. در یادداشت امروز بحث کوتاهی در همین زمینه خواهیم داشت. اما نخست:

۱- تجربه ثابت نموده است که قدرت های استعماری وقتی خواسته اند مقدرات کشور دیگری را به دست بگیرند، هیچ گاهی به پرورش و تربیت یک فرد و تقویت یک موضع نپرداخته اند، بلکه همیشه کوشده اند با تربیت افراد مختلف و نمایش بدیل های چندگانه، ضمن آن که گستره حرکت مورد نظر را وسیع نشان می دهند، احتمال جذب و پیوستن سلیقه های مختلف را به آن حرکت نیز تقویت نموده، از رقابت بین نوکران شان نیز جهت تحکیم مواضع خودشان و وادار ساختن آنها به کرنش و تسلیم بیشتر بهره ببرند.

عمدتاً این کار را تا زمانی ادامه می دهند که منافع شان اتحاد و همسویی بین آنها را به یک ضرورت مبدل نماید. آن وقت است که یک شبه تمام اختلافات بین آنها حل گردیده افراد و گروه های رقیب جان و جگر یک دیگر می گردند. این همان چیزیست که در ۵ دهه اخیر نخست در رابطه بین "تره کی" و "ببرک" و بعد تر رابطه بین "گلبدین" و "ربانی" خود را نشان داد.

آنهایی که سن شان از ۶۰ سال به بالاست بر مبنای تجارب شخصی و برداشت های فردی خودشان و کسانی سن شان کمتر است بر حسب شنیدگی ها و مطالعات، شاهد و باخبر از نزدیکی "تره کی" و "ببرک" بعد از سالها جنگ و لجن پراکنی متقابل در آستانه فاجعه خونبار ثور و همچنین اتفاق نظر بین "گلبدین" و "ربانی" در آستانه سقوط حاکمیت پوشالی نوکران روس هستند.

تجربه نشان داده است که در چنین مواقعی، استعمار به مانند یک ماهیگیر ماهر، که وقتی "تور و جالش" را جمع می کند، نمی گذارد حتا یک ماهی هم از جال بیرون ماند، با درایت و حوصله و گاهی هم زور و فشار، شاخک های پراکنده را وادار می سازد تا با هم کنار آمده دعوا و مرافعه بین یک دیگر را نقطه پایان بگذارند.

۲- امروز وقتی می خوانیم و می شنویم که "محب" و "مسعود" علی رغم تمام اختلافات عمیقی که از لحاظ قومی و زبانی بین آنها وجود دارد و یکی از شونیسم پشتون و آن دیگری از سکتاریسم تاجیک دفاع می نماید، با هم تبادل نظر

نموده اند، می باید بدانیم که این هم صحبتی بیشتر از آن که خواست خودشان باشد، خواست و فرمان بادران شان است. این فیصله بادران شان است که از آنها خواسته اند تا با هم صحبت نمایند در غیر آن استعمار آنها را چنان تربیت نموده، که به هیچ وجه حاضر به صحبت با یک دیگر نباشند.

این که این دو نفر روی کدام مطالب صحبت نموده اند و به چه توافقاتی رسیده اند و تا کدام اندازه موفق شده اند تا اختلافات شان را حل نمایند، احتمالاً تا اخیر برای ما معلوم نخواهد شد. زیرا نه اختلافات محصول فعالیت مغزی خودشان بود و نه هم نزدیکی و توافق می تواند چنان باشد. هم اختلاف شان اجرای دستور بادران شان بود و هم حل آن به اراده همان بادران صورت گرفته است.

آنچه در این میان مهم است و می تواند در آینده تأثیرات خود را بیشتر آشکار نماید، آغاز کار "حمد الله محب" است بعد از یک دوره سکوت نسبی. تا جایی که دیده می شود استعمار انگلیس که از همان آغاز با کارت "احمد مسعود" وارد میدان شده بود، زمان نفرت زدائی و دور گذاشتن "حمد الله محب" را بسنده دانسته، تازه می خواهد هر دو مهره اش همزمان و در کنار یک دیگر وارد میدان نماید.

هموطنان گرامی!

من قبلاً یادآور شده بودم که استعمار برای فریب مردم افغانستان و آرام ساختن آنها و تداوم قدرتش، می کوشد تا روی "محب" و "انس حقانی" بیشتر سرمایه گذاری نماید، اکنون دیده می شود که آن طیف در همان حدود محدود نمانده، "احمد مسعود" و احتمالاً "ملا یعقوب" را نیز می خواهند شامل آن نمایند.

این که استعمار تا چه مدت با همین کارتها و مهره ها به بازی ادامه می دهد و چه زمانی کارتهای با اعتبار ترش را وارد میدان می کند، تا هنوز معلوم نیست، مگر یک نکته مسلم است که ماحصل تمام این تلاشها باز هم به ضد منافع ملی ما تمام خواهد شد.

اینها همه سرمایه های آزموده شده ای هستند که بارها چشم را کور نموده اند، هرگاه مردم خود از این کلاه بازان نوکران استعمار عبور ننمایند و باز هم در بند روابط با آنها در اسارت بمانند، مطمئناً نتیجه آن جز دوام اسارت و بقای ارتجاع چیز دیگری نخواهد بود.

مبارزه علیه امپریالیسم، جزء لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل

و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد

تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!